

Vršovice 6.2.2011

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, vítám vás na bohoslužbách, při kterých se budeme těšit z toho, že tu jsme spolu a smíme naslouchat Božímu Slovu.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: V Boha, jehož slovo chválím, v Hospodina, jehož slovo chválím, v Boha doufám, nebojím se. Ž 56,11.12a

Píseň: 178

Modlitba: Pane Bože, moc Ti děkujeme, že jsme směli přijít do tohoto shromáždění. Že se dnes smíme zastavit uprostřed spěchu všedních dní, ohlédnout se za vším, co jsme prožili a soustředit se na všechno, co nás čeká. Ale především si uvědomit, že uprostřed všeho našeho spěchání a tlaků patříme Tobě. Že to Ty nám dáváš smysl a cíl všeho, co prožíváme. Chceme Tě poprosit, abys nám otevřel naše srdce pro své Slovo. Aby nám Tvé Slovo srovnalo, na čem záleží. Abychom se naučili radovat a přestali mít strach z věcí, které nám zastírají Tvoji milostivou moc. Prosíme tak za sebe, za Tvou církev, ale i za všechny lidi, kteří hledají smysl svého života. Amen.

Čtení: 1Kr 3,3-9

Píseň: S284

Text: Př 9,10a

Haleluja. Mé srdce je připraveno, Bože, mé srdce je připraveno, budu zpívat, prozpěvovat žalmy. Haleluja. Ž 57,8

Co by měl umět král? A nejen král. To je otázka pro krále Šalamouna na začátku jeho vlády. Neměl to jednoduché, král Šalamoun. Jeho tatínek David byl velice slavný a dobrý král a Šalamoun nastoupil na trůn po něm. Jakým králem bude on? Bude se na něj jednou vzpomínat v dobrém jako na jeho tatínka nebo na něj lidé raději zapomenou.

Mladý král ze samého přemýšlení usnul. A zdál se mu sen. „Co chceš, Šalamoune, abych ti dal darem pro tvé kralování? Co ti chybí, co bys potřeboval?“ Tak se ho ve snu ptal Hospodin.

Co jen má Šalamoun odpovědět? Pro co se má rozhodnout? Povím vám pohádku a pomocí té pohádky na to třeba přijdeme.

Žil kdysi v Anglii princ. A ten princ se měl brzy ujmout vlády. „To bude těžké sám kralovat takovému království,“ říkal si. „najdu si ženu, abych nebyl sám, abychom byli spolu a pomáhali si.“

To nevymyslel vůbec špatně. Ale to nestačilo. Aby to skutečně dobře dopadlo, musel princ také přemýšlet nad tím, jaká ta jeho budoucí žena má být. Co byste řekli vy? To je pěkné - a teď si poslechněte, co vymyslel ten náš princ. Jeho budoucí žena musí být krásná a urozená. Prostě princezna. To tedy vymyslel pěkně. A ještě? Skromná, pilná, upřímná.

Tak si to tedy anglický princ vymyslel a druhý den vyrazil do světa, že tu svoji princeznu bude hledat. Tak na něj budeme myslet, aby se mu to povedlo. Myslíte, že to dobře dopadne? Možná ano, ale má to jednu potíž. Princ si to všechno skutečně krásně vymyslel, má jasnou představu, jaká ta princezna má být. Ale - bude to umět rozpoznat? Uvidíme.

Píseň: S140

Anglický princ vyrazil do světa za princeznu. Cestou potkal pasačku Mete. Pěkně ji pozdravil, byl to slušně vychovaný princ.

„Bůh pozdrav, malá Mete, jakpak se ti daří?“

„I dobře,“ pověděla malá Mete, „třebas chodím v cárech. Až si vezmu anglického prince, budu chodit v samém čistém zlatě.“

„Ale to se nikdy nestane,“ řekl anglický princ.

„I stane,“ odpověděla malá Mete.

To jsou věci, to se nám to zamotalo. Jak jen to dopadne? Koho si ten anglický princ nakonec vezme za ženu?

Ale princ si z toho hlavu nedělal a jel a jel, až přijel do cizího království, kde měli krásnou a urozenou princeznu a široko daleko se o ní vyprávělo, jaká je skromná. Princ se zaradoval a požádal princeznu o ruku.

„To mám radost, princezno, že jsi taková krásná a urozená a skromná, já bych si tě rád vzal za ženu, tak jestli chceš, přijed' za mnou na návštěvu a domluvíme se na svatbě.“

Princ měl radost, princezna také a malá Mete se přece jen asi spletla a královnou se nestane. Princ jel domů, princezna se musela ještě sbalit a za několik dní jela za ním. Jak to jen dopadne? Nebyl si náš princ až moc jistý? Nespletl se? To hned uvidíme.

Princezna přijela na zámek, stoupla na práh a najednou se ozvalo:

„Pozor, pane, ta ti lhala, když ti skromnost předstírala. Pozor, pane, té se střež, její skromnost je jen lež.“

Proto on ten princ byl takový klidný, on měl doma kouzelný práh! On sám nemusel poznat, jaký kdo je člověk, stačilo, aby ho přivedl domů na zámek a bylo to!

A tak to bylo i dál. Princ si našel princeznu, ta za ním přijela domů, práh řekl, co si o ní myslí a princezna jela domů. To je výborné, že? Ale třetí princezna, kterou si princ našel, ta byla chytrá. Když se o kouzelném prahu dozvěděla, poprosila pasačku Mete, aby se vyměnily. Princezna pěkně počká u oveček a Mete pojedje na zámek. Práh pěkně řekne, co si myslí a svatbu - tu už zase bude mít princezna.

Uvidíme, jak to dopadne - poslouchejte, co ten kouzelný práh řekne:

„Pozor, pane, ta je jiná, ta je skromná, pilná, přímá. Pozor, pane, té si važ, s lepší už se neshledáš.“

Princ se zaradoval - konečně našel tu pravou. „Milá princezno, to mám radost, to já si tě moc rád vezmu za ženu, jeď si domů všechno sbalit a tady máš ze samé radosti zlatou čelenku do vlasů.“

Nebojte se, dobře to dopadlo, princ si nakonec za ženu skutečně vzal Mete a žili spolu šťastně a spokojeně.

Ale co Šalamoun? To si povíme po písničce.

Píseň: S109

Děti, já se vám k něčemu přiznám. Mě se ten anglický princ nějak moc nelíbil. Vám ano? Od začátku ten princ myslel jenom na sebe. Vůbec se ani princezen nezeptal, jestli by ho chtěly, jestli on je skromný, pilný a upřímný. A ten kouzelný práh? Vždyť co by princ dělal, kdyby mu přestal fungovat. Vždyť by všechno pokazil! Bez toho prahu by to byl nejen špatný král, ale především špatný člověk! Mnoha lidem by určitě ublížil, protože by nepoznal, že jsou hodní, jinými lidmi by se nechal ovládat, protože by nepoznal, že jsou zlí. Prostě by kolem sebe šířil zmatek.

Tak to si dej, Šalamoune, pozor, co si vybereš. O kouzelný práh si neříkej, vždyť by ti mohl přestat fungovat. Dobře si to rozmysli, co jen tomu našemu princovi chybělo.

A Šalamoun to zvládl. Víte, co si vybral? Moudrost. Aby dokázal pomoci lidem kolem sebe. Aby tam, kde se dva pohádají, je dokázal usmířit. Aby se naučil druhým naslouchat. Aby neviděl jenom sebe. Aby nezapomněl, že

stejně jako on, i druzí kolem něj patří Pánu Bohu a že Pán Bůh pomůže jim stejně jako Šalamounovi. Jen se mu musí učit naslouchat. Vypráví se, že to Šalamoun napsal větu, kterou jsme si četli jako text: „Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem.“ Dobře si Šalamoun vybral. Moudrost je důležitá. Moudrost je to, co celou dobu chybělo našemu princovi. Jen ani Šalamoun nesmí zapomenout, odkud moudrost přichází.

A jak byl Šalamoun mladý král, hned všichni viděli, že je Pán Bůh určitě s ním. Protože Šalamoun moudře vládl, moudře rozhodoval. Doma si můžete přečíst jeden příběh o dvou maminkách, které se přeli o miminko. Uvidíte, jak to všechno král Šalamoun vyřešil.

A my teď v písničce poprosím Hospodina, aby i nám dal moudrost. Abychom i my viděli kolem sebe všechny ty, kterým je potřeba pomoci, abychom uměli naslouchat, odpouštět a děkovat. Abychom nezapomínali, že to od Pána Boha všechno dostáváme. Amen.

Píseň: S189

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří: Nepromarněte tento čas, neboť nastaly dny zlé. Proto nebuďte nerozumní, ale hleďte pochopit, co je vůle Páně.

Ef. 5,15-17

Požehnání: A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.

Fp.4,7

Píseň: 166